κωλέα σεσωρευται, ὡς ἐκ τοῦ συκέα, συκῆ.

GERARDVS. Κωλῆς.] Per quintam declinationem κώλη ξ ossa significat, per secundam κωλὴ partes anteriores victimę, quibus inest plus ossium, quàm carnis & pinguedinis, cuiusmodi sunt caput & pedes. Græcus interpres putat κωλῆς ἀντὶ τοῦ κώλυκος dictum, vt conqueratur Mercurius, quòd ipsi iam nihil præter ossa carnibus nudata apponantur rodenda. Non autem intelligendum de quibuslibet ossibus, sed de iis quę in priore parte victimę erāt, & illi vnà cum carne proferri solebant.

Καρ. Ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα τοὺς πλὼ ἀθείαν.
Ερ. Σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατέσθιον.
Καρ. Ὀδύνη σε τοὺς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ὄπις ῥέφειν.
Ερ. Οἴμοι ὦ κύλικος, ἶσον ἴσῳ κεκραμένης.
Καρ. Ταύτῃ ὀλιγιῶν, ἀποῤῥέχων οὐκ ἂν φθάνοις;
Ερ. Ἀρ' ὠφελήσας αὖ τι τὴν σαυτοῦ φίλον;
Καρ. Εἴ τοι δέει γ' ὧν δυνατὸς εἰμί σ' ὠφελεῖν.
Ερ. Εἴ μοι ποιήσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον,
Δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικόν,
Ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. Καρ. Ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.
Ερ. Καὶ μὴν ὁπότε τι σκεῦάριον τοῦ δεσπότου
Υφείλε, ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
Καρ. Ἐφ' ᾧτε μετέχειν αὐτὸς ὦ τοι χωρύκε.
Ἡνεν γὰρ αὖ τοι νᾶστος εὖ πεπεμμένος.
Ερ. Ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς αὖ κατέσθιες.

CA. Nunc sub dio, per vtres salta vno pede.
ME. Heu calida viscera, ego quæ comedebã an-
CA. Dolore intestinorum te credo affici. (tea.
ME. Heu calicem aqua æquali diluiũ, quẽ bibi.
CA. Hunc si inbibas, tu hinc nunquam meditẽ-
ris fugam?
ME. Nihilne, tui amantissimum, me tu iuuas?
CA. Si modò quicquã erit, in quo iuuare te queã.
ME. Imò modò vnũ aliquẽ panẽ mihi porrigas,
Benè confectum: & carnẽ des comedendã mihi
Teneram, ex his, quas intus sacrificatis Deo.
CA. At isthæc efferri domo haudquaquam licet.
ME. At tu cùm vasculũ aliquod surriperes hero,
Faciebam ego, nequis te in furto deprehenderet.
CA. Hoc ideo faciebas, perfossor parietum,
Quòd sperares, te furti participem fore.
Nam panis mellitus eò cedebat tibi.
ME. Sed eum panem tute ipse edebas postea.

Σχόλια. Ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα.] ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἦγον τὰ ἀσκώλια. ἐν ᾗ ἤλλοντο ἐπ' ἀσκοῖς ἀγείοις, εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. δοκεῖ δ' ἐχθρὸν εἶναι ἀμπέλῳ τὸ ζῶον. ἀμέλει καὶ ὀπτήραμμα φέρεται τῆς ἀμπέλου πρὸς τὴν αἰγα, οὕτω λέγον. κἂν με φάγῃς ὀπτρίζαν ὅμως δέ τι καρποφορήσω, ὅσον ὀπτᾶσαι σοι τρέαγε θυομένῳ. ἀσκωλιάζε δὲ ἀντὶ τοῦ ἅλλου. κυρίως δ' ἀσκωλιάζειν ἔλεγον, τὸ ὀπὶ τῆς ἀσκοῦ ἅλλεσθαι, εἰς εκα τοῦ γελωτα ποιεῖν. ἐν μέσῳ δ' τοῦ θεάτρου τιθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους, καὶ ἀλειμμένους. εἰς ὃς ἐναλλόμενοι, ἐνωλίσθαινον καθάπερ Εὔβουλος φησι. καὶ πρός γε τοῦτο ἀσκὸν εἰς μέσον καταθέντες, εἰσάλλεσθε, καὶ καγχάζετε ὅπῃ τοῖς καταῤῥέουσιν. οὕτω καὶ Δίδυμος. ἄλλως. ἀσκωλιάζειν ἔλεγον, τὸ ἐναλλεσθαι τοῖς ἀσκοῖς, ἢ τὸ ὀπὶ ἑνὸς ποδὸς ἅλλεσθαι. ἄλλως. ἀσκώλια ἑορτὴ Διονύσου. ἀσκὸν γὰρ οἴνου πληροῦντες, ἑνὶ ποδὶ τοῦτον ἐπήδων καὶ ὁ πηδήσας, ἆθλον εἶχε τὸν οἶνον. Ὀδυρήσατε πρὸς τὰ σπλάγχνα, ἐπὰν γὰρ πνεῦμα δι' ἐνὸς ἑρῶν κοπὸ δύῃ, τὸ τοιοῦτον γίνεται. δέον πνεῦμα εἰπεῖν ὀδυρίω εἶπεν. πρὸς τὰ σπλάγχνα δ', ἀντὶ τοῦ ὀπὶ κωλῆς καὶ τοῖς σπλάγχνοις. Ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.] οἴνου καὶ ὕδατος. ζωρότερον γὰρ τὸ τοιοῦτο κρᾶμα. παίζει δ' πρὸς τοὺς καπήλους. ζητεῖται δὲ διὰ τί τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς διδόασι ἄκρατος ἀστὸν δὴ τῷ δ' Ἑρμῇ κεκραμένη. καὶ φαμὲν, ὅτι καὶ τῆς ζώντων καὶ τῆς τελευτηκότων ἄρχει, καὶ παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται.

GERARDVS. Ἀσκωλίαζε.] ἀσκοὶ vtres sunt, vnde festa quædam Bacchi dicta sunt ἀσκώλια, quasi vtralia. Scitum est capram viti esse inimicã, proinde in festis Bacchi capra immolari consueuit, de pellibus autem caprinis vtres conficiebãtur, qui vino pleni, & vncti in medio theatro collocabantur, vt altero pede innixi iuuenes in eos exilirent, faciebat autem vtrium volubilitas, vt ferè omnes laberentur, nec super vtrem consisterent, vnde spectatoribus ridendi erat non modica occasio. Quod si quis fortè constitisset, & vtrem, & vinum præmij loco reportabat, hinc ἀσκωλιάζειν, propriè est τοῖς ἀσκοῖς ἐναλλεσθαι in vtres insilire. Simpliciter tamen dixit ἀσκωλίαζε pro ἅλλε sali. Porrò gratia non caret, quod esurientem inuitet ad saltum, nam bene pransis & saturis saltus minimè conuenit. Σπλάγχνων, scilicet οἴμοι, & ὧν pro ἃ constructione Attica intellige, sequitur enim casum antecedentis. πρὸς τὰ σπλάγχνα. Tuus dolor non in capite est, vbi graues curæ sunt, sed videtur te ad intestina conuertere, non enim tãtopere te mouet hominum erga Deos impietas, quàm stomachi tui latrantis, & intestinorũ tuorum inanitas, nam de esurie & tua fame, tota tua disputatio est. ἴσον ἴσῳ, par pari, id est, æquali mixtura temperatum, ex æquo moderatum, vt tantum esset aquæ, quantum & vini. Rogant cur aliis Diis vinum merum detur, Mercurio autem dilutum. Quoniam, aiunt, ius obtinet in viuos & mortuos, nam & ad hos & ad illos Iupiter Mercurium mittere solet. Hoc figmento fortasse monentur, qui magni momenti legationes obeunt, vt à temulẽtia & ebrietate prorsus absint. Verba hæc ἴσον ἴσῳ absolutè ponuntur, & præter rationem legitimæ constructionis. Participium autem κεκραμένης vnde sit scies ex anormi verbo κεραννύω.

Σχόλια. Ταύτῃ ὀλιγιῶν, ἀποῤῥέχων οὐκ ἂν φθάνοις.] οὐκ ἂν πέρας χοίης τῆς κακῶν. οὐκ ἂν ἀναβάλοιο.

BISETVS. Ταύτῃ ὀλιγιῶν] τοῦτό τινες καλῶς οὐ πρὸς τὴν κύλικα ἀναφέρουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν πορδὴν τοῦ Καρίωνος, ὃς τὸν Ἑρμῆν σκώπτων ἀμφιλόγως ταῦτα λέγει, ἅπερ τούτοις ἴδοιμεν. ταύτῃ τὴν πορδὴν ὀλιγιῶν, ἀποῤῥέχων οὐκ ἂν φθάνοις; βέλτιον γὰρ μετ' ἐρωτήσεως ταῦτα προφέρειν. κατ' δὲ τὸ εἰκὸς ὀβελυρὸς Καρίων τὸ σκέλος ἄρας, καὶ ἅμα πέρδων,